

RUŽIĆ I UČENICI

RUŽIĆ I UČENICI

Galerija umjetnina grada Slavanskog Broda
LIKOVNI SALON "Vladimir Becić"
Trg Ivane Brlić Mažuranić, Slavonski Brod

studeni-prosinac, 2012.

Galerija umjetnina grada
Slavanskog Broda

Branko Ružić je šezdesetih godina prošloga stoljeća otvorio put nekim novim izražajnim mogućnostima kiparskog jezika. Tragajući za preobrazbom tradicionalne forme, uvođenjem novih kiparskih sadržaja, brisanjem granice između malih i velikih tema, njegovo djelo otvorilo je vrata mnogim kiparima mlađe generacije. Rast Ružićeve kiparske ideje nastavlja se i danas u djelima onih koji su na putu "najosobnijih traženja i iznalaženja." Neformalnih je Ružićevih učenika mnogo, no ovom izložbom predstavljeni su njegovi formalni učenici, studenti njegove klase na odsjeku kiparstva Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu: Ljubica Dragojević Buble, Aida Alikadić, Petar Ujević, Nikola Matijević i Mladen Mikulin.

Pred nama se nalaze radovi umjetnika u čijem djelu nema rezignacije, nema bunta i jadikovke, patetike, iracionalnog, ljutite ili hladne logike i uma. Oni ne osjećaju potrebu biti društveno angažirani niti svojim radom i komentirati društvo, nego stvaraju zbog same radosti stvaranja, često nadređujući formu sadržaju. Ekspresija i refleksija riječi su kojima bi ih mogli svesti na zajednički nazivnik.

Namjera izložbe prije svega je pružiti uvid u njihove individualne opuse, ali i usporediti međusobne veze i utjecaje njihovog učitelja Ružića u metodama pristupa plastici, kao i izboru motiva.

U monografiji o Branku Ružiću Mladen Pejaković piše da je "Ružić proveo duge godine školovanja na Akademiji tragajući za jednostavnošću dojma u likovnoj strukturi... U sredini zatrpanoj takozvanim oblicima angažiranosti, izjavama o čovjekoljublju u glumatanju s rekvizitima, valjalo je svrnuti pogled na neku drugu stranu: naći smiješak različit od grimase i suzu iskreniju od suze angažiranih narikača. "Upravo ove postulate pronalazimo i u naoko potpuno različitim poetikama ove petorice autora".

I upravo je modernitet njegovih oblika doživio pozitivnu recepciju među generacijom mlađih kipara.

Ljubica Dragojević Buble, svojedobno jedna od najtalentiranijih studentica Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, sama se smatra najkласičnijom Ružićevom učenicom. "Moj profesor na ALU Branko Ružić poučio me je da je kiparstvo čudo, čega sam ja, istražujući nove oblike i forme svakim danom sve svjesnija," riječi su kojima se prisjeća svog mentora. Od njega je naučila da sve može biti tema kiparstva: i koza, i drvo i mačka. "Ružić je u svemu pronalazio poeziju, i to ne samo u predmetima i bićima, nego i u njihovom međuprostoru." Medij u kojemu se najbolje izražava je "gluvi i beživotni gips", a njegovo svojstvo da se brzo suši savršeno odgovara njenom temperamentu i sklonosti brzog stvaranja, hvatanja trenutka. "Svoje kiparstvo nisam shvaćala kao zadatak ili zanat, nego je svaka moja skulptura duboko proživljena. Kiparstvo je moje poslanje, proizvod mojih misli, stanje moje duše, sve ono što iz mene, bilo intelektualno ili emotivno, kroz moje ruke izlazi van. Moje skulpture su na neki način ogledalo moje osobnosti ili su neka moja poruka. "

Motivski se na Ružićev opus oslanja kad radi skulpturu Mačke i Koze, pronalazeći skulpturalnost u svijetu oko sebe. Guido Quien njeno kiparstvo naziva kiparstvom tradicionalnih sredstava, a suvremene oblikovne slobode i svojstvenog rukopisa. I dok su Mačke pomalo zastrašujućeg stava i izraza, Koza je puno pitomijeg i vedrijeg izričaja.

Portret Ivane Brlić Mažuranić iz serije je radova Portreti poznatih žena (kao i portreti Slave Raškaj, Isidore Duncan, Rose Luxemburg). Portretirajući te žene, a svaka je imala osobit, pa i tragičan život, kiparica je izrazila bunt prema tradicionalnoj sredini grada Trogira (u koji dolazi živjeti nakon završenog studija) koja se na početku nije blagonaklono odnosila prema ženi stvaraocu.

Nadahnut sakralnim, iskonskim, domoljubnim i prirodnim, nastaje ciklus Bogorodica u ružićnjaku. Nježni likovi Marije i djeteta Isusa osnovni su sadržaj unutar njene "kiparske slike" čiji su okviri razgranate i ispreplete-

ne grančice i pupoljci ruža. Umjetnica se priklanja blagim tonaliteta i odijeva svoje likove u nebesko plave, ružičaste i zlatno – rumene nijanse. Lik Madone s Djetetom čest je slikarski i kiparski motiv u svim umjetničkim stilovima i razdobljima; ovi novozavjetni likovi čest su dio ikonografskog mozaika dalmatinske/hrvatske marijanske baštine, ali dodatno su obogaćeni osobnom autoričinom neskrivenom religioznošću.

Ruke **Aide Alikadić Gačić** motivski se nadovezuju na često interpretiranu temu i u Ružićevom kiparstvu. Simbol stvaranja, ali i kiparski zanimljiva forma većeg volumena dlana i izduženih, manjih volumena prstiju koji se međusobno isprepliću, ruka u Ružićevom kiparstvu postaje gotovo plastični znak zatvoren u vlastita sazvučja.

Nikola Matijević predstavlja se reduciranim formama u kojima kiparski problem rješava sa sviješću o postojanju Ružićevog Pelivana; i kod Matijevića su u pitanju pokrenuti oblici punog i praznog, zatvorenog i otvorenog prostora, jezgre i šupljine s ritmom njihovog izmjenjivanja, ali ovdje reducirani do krajnjih konsekvenci; svedeni na prostorne linije koje vode dinamičan dijalog sa prostorom oko sebe.

"Uvrnute (doslovce i preneseno) realizacije Nikole Matijevića čas frktavo probadaju, čas mazno obuhvaćaju prostor, sad ga opet lakokrilno sijeku. Upotrebljavajući žicu (obraslu talogom što asocira protok vremena) kao liniju kojom stvara svoje crteže u prostoru Matijević svodi figure mačaka i ptica na glavne silnice. Tu više nema niti obrisne linije, tek vektori karakterističnog djelovanja. Poput zapete opruge nadvio se mačak nad mišem, a tako i promatrač mora obilaziti oko njih kako bi ulovio, oprostite, našao pravi kut za uočavanje uprizorenih životinja. Doista, veoma originalan i anegdotalan prilog našoj animalistici" piše o njegovim skulpturama Nikola Albaneže.

Kupačica koja je nešto starijeg datuma nastanka, 1986., bliža je Ružiću u promišljanju volumena; Matijević dojam o stvarnom gradi vlastitim plastičkim sredstvom, ne polazeći od prijepisa oblika iz prirode.

Petar Ujević u svojim radovima dodiruje razinu simboličkog stvarajući figure koje su nerijetko vezane uz scene iz mitoloških i biblijskih priča te poznate likove iz klasične literature. "Najdalje u narativnoj usloženosti otišao je Petar Ujević sa svojim jukstaponiranim biblijskim likovima nad kojima se rasprostro kričeći muk. To su razrađene gotove scene čija dramska napetost proizlazi iz rasporeda svih elemenata, prave makete kazališnog čina. Autor u njima istodobno spaja osjećaj za kadriranje, primjenjujući dvodimenzionalne plohe u ortogonalnom međuodnosu, s rasporedom figura koje su i same dane u napregnutosti izraza. Premda sićušne, njihov patos – iskazan facijalnom ekspresijom i gestom te položajem tijela – pridonosi snazi ove umjetnosti u prostoru." –piše o Ujevićevim skulpturama Nikola Albaneže.

Pravi hommage Ružiću odaje skulpturom "Oblak i kiša" u kojem napušta svoj uobičajeni kiparski itinerar i poseže za estetski dopadljivim, ali reduciranim izrazom, te nastavljaajući se na dobro poznatu Ružićevu rečenicu: "Sve je skulptura", uspjele rješava "nekiparski motiv" kiše.

Mladen Mikulin sažetim, pojednostavljenim, gotovo arhitektonskim, monumentalnim oblicima gradi svoju skulpturu Susret. Susret je Mikulinov diplomski rad, skulptura koja najviše evocira Ružića od svih odabranih za ovu izložbu. Izrađena od željeznog lima, kojeg kipar namjerno izlaže procesu hrđanja ne bi li mu dao rustičnu površinu i patinu vremena, sadrži onu tipično ružićevsku dozu humora i ironije.

Portreti Tadijanovića i Morissona potpuno su drugačije provenijencije. Ove dvije biste u gipsu radi mekom, lepršavom i preciznom linijom.

Krajem sedamdesetih, tada mladi hrvatski kipar Mladen Mikulin došao je na zamisao da izradi i na Morrisonov grob postavi bistu svog glazbenog idola. U proljeće 1981. godine bista je dovršena, a Mikulin započinje prepisku s nadležnim tijelima u inozemstvu kako bi ostvario svoju želju, te konačno i uspijeva u tome. Dana 4. lipnja 1981. godine, portret Jima Morrisona isklesan u makedonskom mramoru sivcu zasjao je punim sjajem na dotad neuglednom i zapuštenom grobu velikog glazbenika. Skulptura je postavljena na kameno postolje na kojem je Mikulin uklesao Jimovo ime i prezime te godine rođenja i smrti. Nažalost, bista je otuđena sa groblja 1986., a Mikulin 1992. radi drugu, koja nikada nije postavljena na Morrisonov grob.

Portret Krlježe puno je ekspresivniji u svom izričaju. Oblikovanjem tankih ploča lima nastaje oblik snažnoga asocijativnog naboja.

Duh sveti nastavlja se na Mikulinovu seriju skulptura ptica. Motivski opet blizak Ružiću u konačnici se s njim razilazi, jer dok su Ružićeve ptice obični, svakodnevni posjetitelji telefonskih žica ili golubinjaka, Mikulinove su ptice vladari visina i simboli moći i božanskog. Korodirane površine okvira daju kolorizmu hrđe osobitu vrstu plemenitosti, a ptica od nehrđajućeg lima svjetlosni je akcent cijele kompozicije.

Romana Tekić

AIDA ALIKADIĆ

Rođena je 1961. godine u Bosanskom Brodu. Diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1985. godine u klasi Branka Ružića. Nakon studija radi u Zavodu za anatomiju, histologiju i embriologiju Veterinarskog fakulteta u Zagrebu do 1991. kada odlazi u Švedsku.

Autorica je grafičke mape "Nepar", realizirana 1986. godine. Mapa sadrži 24 otiska u tehnici linorez u boji, a predgovor je napisao Juraj Baldani.

AIDA ALIKADIĆ: *Ruke 1*, terakota, 1990.

AIDA ALIKADIĆ: *Ruke 2*, terakota, 1990.

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE

Ljubica Dragojević Buble je rođena 1960. godine u Splitu. Godine 1979. završila je školu Likovnih umjetnosti, a 1984. godine diplomirala kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Branka Ružića. Imala je 20 samostalnih izložbi i velik broj grupnih izložbi. Od 1984. godine živi i radi u Trogiru.

Samostalne izložbe:

- 1987. Galerija Kripta, katedrala sv. Duje, Split
- 1987. Muzej grada Trogira, Trogir
- 1994. Pinakoteka Franjevačkog samostana Gospe od zdravlja, Split
- 1994. Galerija Protiron, Split
- 1995. Crkva sv. Barbara, Trogir
- 1996. Galerija Nova, Zagreb
- 1996. Zavičajni muzej Kaštela, Kaštel Novi
- 1996. Sv. Martin, Supetar
- 1996. Dom hrvatske vojske, Split
- 1996. Muzej grada Trogira, Trogir
- 1997. Galerija sv. Krševana, Šibenik
- 1998. Salon galerije Karas, Zagreb
- 1998. Dioklecijanovi podrumi, Split
- 1999. Galerija Dora Art, Varaždin
- 2000. Di Cantú, Italija
- 2003. Klovićevi dvori, Zagreb
- 2003. Muzej grada Kaštela, Kaštela
- 2006. Muzej grada Trogira, Trogir
- 2007. Galerija Forum, Zagreb
- 2007. Salon Galić, Split
- 2007. Bratska kuća, Kaštel Kambelovac
- 2007. Stara župna crkva Uznesenja Blažene Djevice Marije, Kaštel Lukšić
- 2009. Dom kulture, Blato, O. Korčula
- 2010. Muzej grada Kaštela, Kaštela
- 2011. Makarska, Trilj, Omiš
- 2012. Izložba Ružić i učenici, Likovni salon Vladimir Becić, Slavonski Brod

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE: *Ivana Brlić-Mažuranić*, gips, 2010.

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE: *Brodovi*, obojena keramika, 2011.

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE: *Brodovi*, obojena keramika, 2011.

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE: *Mačka*, gips, 1998.

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE: *Koža*, bronca, 2003.

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE: *Bogorodica u ružičnjaku*, kombinirana tehnika, 2007.

LJUBICA DRAGOJEVIĆ BUBLE: *Gospa kraj mora*, kombibirana tehnika, 2007.

NIKOLA MATIJEVIĆ

Nikola Matijević rođen je u Somboru 1948. Nakon studija brodogradnje upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje je diplomirao u klasi Branka Ružića 1984. Suradnik je majstorske radionice prof. Ivana Sabolića. Cijelo ovo razdoblje profesor je na zagrebačkoj Školi primijenjene umjetnosti i dizajna.

Značajnije izložbe:

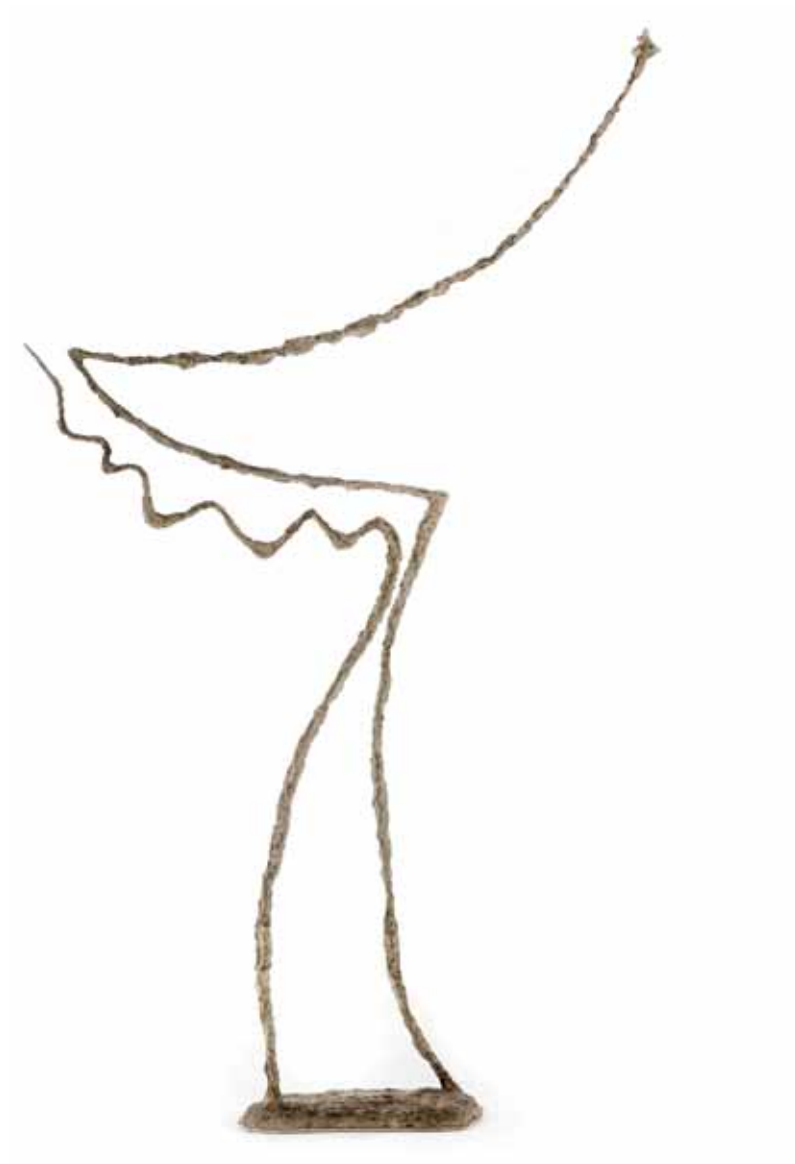
- 1983. Selekcija studenata ALU, Galerija Nazor / Kolonija Lug u Samoborskom muzeju / Kolonija Lug u Galeriji Buljat / Nagrada na Vjesnikovom natječaju Histron 83
- 1984. Selekcija studenata ALU, Galerija Nazor / 19. Zagrebački salon / In signo terrae, Ilok
- 1985. II. Triennale hrvatskog kiparstva / Autoportret u hrvatskom kiparstvu od moderne do danas
- 1986. Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna / In signo terrae, Ilok / L' universite d' ete, Pariz
- 1987. 19. Salon mladih / Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna / Animalizam u slikarstvu i kiparstvu, Zagreb
- 1988. III. Triennale hrvatskog kiparstva / More, ljudi, obala- Šibenik, Primošten
- 1990. Vitalizam- stanje između- Varaždin, Sisak, Koprivnica / Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 1991. Velden, Austrija- Ars Croatica / IV. Triennale hrvatskog kiparstva
- 1992. In signo terrae (u progonstvu)- Zagreb
- 1993. Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 1994. Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 1995. Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 1996. Animalistika- galerija Ars, Križevci
- 1997. VI. Triennale hrvatskog kiparstva
- 1998. Natječaj za spomenik poginulim braniteljima, Hrvatska Kostajnica
- 2000. VII. Triennale hrvatskog kiparstva
Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 2001. 6 natječajnih radova ua spomenik poginulim braniteljima, samobor
- 2002. Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 2003. Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 2004. Izložba profesora Škole primijenjene umjetnosti i dizajna
- 2005. Galerija Štrigl, Sisak
- 2007. Aukcijska izložba u Muzeju Mimara
- 2008. Kolonija Zlik 2008., Karlovac
- 2012. Izložba Ružić i učenici, Likovni salon Vladimir Becić, Slavonski Brod

NIKOLA MATIJEVIĆ: *Par*, kombinirana tehnika, 1996.

NIKOLA MATIJEVIĆ: *Mačak*, kombinirana tehnika, 1998.

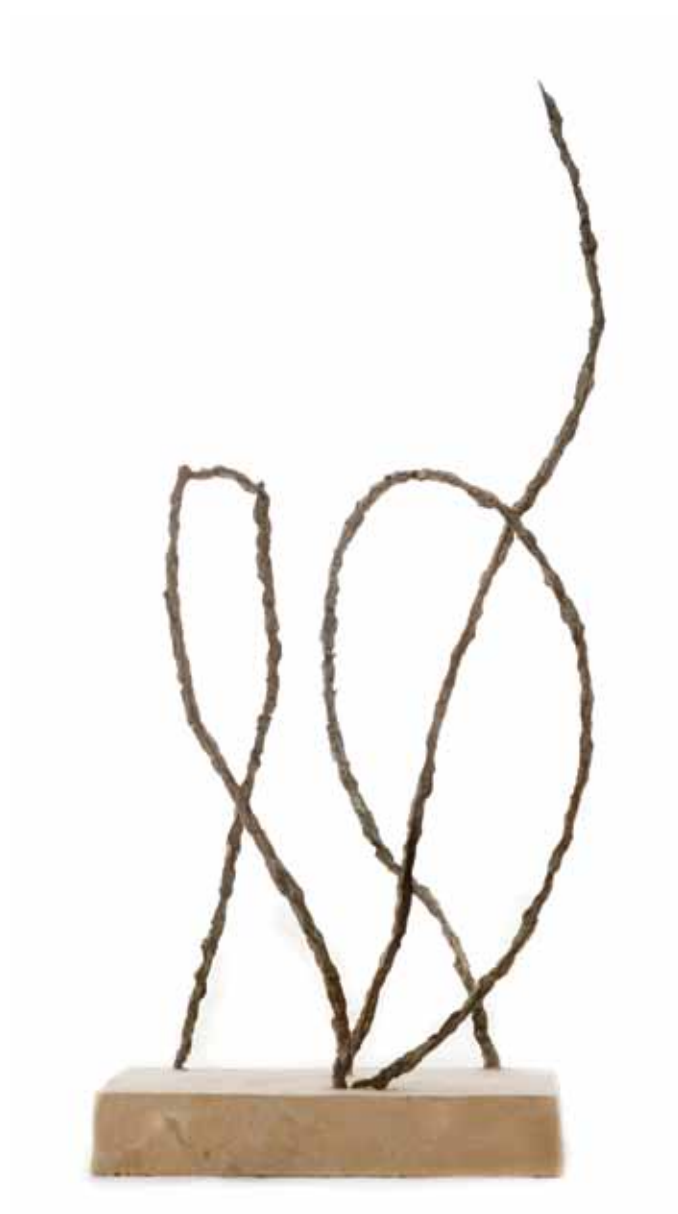
NIKOLA MATIJEVIĆ: *Dvodjelna*, kombinirana tehnika, 1996.

NIKOLA MATIJEVIĆ: *Dvije*, kombinirana tehnika, 1992.

NIKOLA MATIJEVIĆ: *Maza*, kombinirana tehnika, 2006.

NIKOLA MATIJEVIĆ: *Mačka II*, kombinirana tehnika, 2011.

NIKOLA MATIJEVIĆ: *Mačka I*, kombinirana tehnika, 1989.

NIKOLA MATIJEVIĆ: *Kupačica*, gips, 1986.

MLADEN MIKULIN

Mladen Mikulin rođen je 1958. godine u Velikoj Gorici. 1986. godine diplomirao na kiparskom odjelu zagrebačke Likovne akademije u klasi profesora Branka Ružića. Nekoliko mjeseci nakon diplome ima svoju prvu izložbu, a ubrzo su zaredale i brojne nagrade i priznanja. Najmlađi je kipar čiji je rad uvršten na veliku izložbu "Tisuću godina hrvatskog kiparstva" 1990. godine u Zagrebu. Zaredale su se i izvedbe javnih spomenika - Grga Martić u istoimenoj zagrebačkoj ulici, Hrvatski sokol u parku Maksimir, a jedna od ponajboljih skulptura s prve izložbe - Čovjek s kolutom - u ljeto 2003. postavljena je na savskom nasipu u Zagrebu. Danas je Mikulin jedan od nazapaženijih hrvatskih kipara, ujedno i izvanredni profesor na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci.

Važnije izložbe:

- 1987. Salon Mladih, Zagreb
- 1988. 3. Triennale hrvatskog kiparstva, Zagreb
- 1990. Zagrebački salon
- 1991. Tisuću godina hrvatske skulpture, MGC, Zagreb
- 1992. 4. triennale hrvatskog kiparstva, Zagreb
- 1992. Jeune Peinture, Grand palaise, Paris
- 1992. Nova sakralna umjetnost, Zagreb
- 1994. 5. triennale hrvatskog kiparstva, Zagreb
- 1997. 6. triennale hrvatskog kiparstva, Zagreb
- 1999. Ružić i suvremenici, Slavonski Brod
- 2012. Izložba Ružić i učenici, Likovni salon Vladimir Becić, Slavonski Brod

Nagrade:

- 1987. Nagrada za kiparstvo Salon Mladih, Zagreb
- 1988. druga nagrada 3. Triennale hrvatskog kiparstva, Zagreb
- 1990. Posebna nagrada Zagrebački salon

MLADEN MIKULIN: *Dragutin Tadijanović*, gips, 2004.

MLADEN MIKULIN: *Jim Morrison*, gips, 1992.

MLADEN MIKULIN: *Krlježa*, lim, 1988.

MLADEN MIKULIN: *Duh Sveti*, lim, 2006.

MLADEN MIKULIN: *Susret*, lim, 1985.

PETAR UJEVIĆ

Petar Ujević rođen je 4. prosinca 1960. u Krivodolu. Završio je gimanziju u Imotskom, Akademiju likovnih umjetnosti i majstorsku radionicu u Zagrebu. Radio je u Jadran filmu na izradi kiparske scenografije. Samostalni je umjetnik od 1995. godine. Veteran je Domovinskog rata i član grupe "Contra". Živi i radi u Rakitju, 10437 Sv. Nedjelja.

Tel/fax: 01/ 3370-568, e-mail: ujevicp@gmail.com

Samostalne izložbe:

- 1982. Samostalna izložba crteža, SKUC, zagreb
- 1987. Samostalna izložba skulptura i crteža, Šibenik, Pula
- 1989. Samostalna izložba skulptura, Galerija Ulrich, Zagreb
- 1991. Samostalna izložba skulptura, Galerija Cekao, Zagreb
- 1996. Velike božićne jaslice/Crkva sv. Katarine/, Zagreb
- 1998. Samostalna izložba skulptura, Galerija Art Centar, Zagreb / Samostalna izložba kavarela, Galerija Idealni grad, Zagreb
- 1999. Samostalna izložba akvarela Sveta Nedjelja, Zagreb / Velike božićne jaslice, Čakovec
- 2000. Samostalna izložba skulptura, Slatina / Samostalna izložba skulptura i akvarela, Split
- 2001. Izložba "Kontra" 3, Ludbreg
- 2004. Samostalna izložba (Križni put), K.D.V. Lisinski / Europski triennale male plstike, M. Sobota (predstavnik Hrvatske) / Božićne jaslice, Đakovo
- 2005. Sv. Nedjelja – Samostalna izložba / Vinkovci – Muzej grada – Samostalna izložba
- 2006. Samobor – Sv. Ana – Obnova Križnog puta / Odra – Božićne jaslice
- 2007. Split – Palača Millesi – Kontra V / Zagreb - HKZ - Hrvatsko slovo - Samostalna izložba / Samobor – Spomenik I. Sudniku
- 2008. samostalna izložba, Kontra – Slavonski Brod / Hrvatska Kostajnica - samostalna izložba skulptura / Galerija Kula-Split – samostalna izložba
- 2009. Zagreb - Samostalna izložba skulptura / Izložbeni salon Izidor Kršnjavi
- 2010. samostalna izložba, Kontra - Kostajnica
- 2011. autorski križni put – crkva bl. A.S. Rakitje / autorske instalacije kravata – Zagreb
- 2012. Moderna galerija – izložba, akvizicija i promocija monografije grupe Kontra / Galerija Prica, Samobor – samostalna izložba / grad Samobor - postavljanje javne skulpture "Oblak i kiša"

ISPOD MODROG
SVODA
MEĐU JATOM
RODA
JA VAM
IMAM
RODA
U TOM JATU
RODA
IZ SLAVONSKOG
BRODA
JEDNA DAVNA
RODA
STAZAMA
MOG DJETINJSTVA
HODA

Ujević Petar, 23/10/12

PETAR UJEVIĆ: *Oblak i kiša*, žica drvo stiropor, 2012.

PETAR UJEVIĆ: *Posljedna večera*, drvo i umjetni kamen, 2009.

PETAR UJEVIĆ: *Prva jabuka*, aluminij, 2009.

PETAR UJEVIĆ: *Raspeće*, umjetni kamen, 2012.

PETAR UJEVIĆ: *Razgovor s anđelom*, drvo i umjetni. kamen, 2008.

BRANKO RUŽIĆ

Branko Ružić rođen je u Sl. Brodu 4. ožujka 1919. Već zarana iskazuje crtački talent u osnovnoj školi u Vinkovcima. Poslije završetka osnovne škole njegov učitelj Pavao Divić upozorava profesora crtanja Vinka Pajalića na Ružićevu darovitost te ohrabruje talent mladoga Ružića koji zajedno sa svojim starijim školskim kolegama, Slavkom Kopačem i Rudolfom Sablićem odlazi na slikanje u prirodu. 1935. pokreće list "Svjetlost" kojem je urednik i u kojem zajedno sa svojim kolegama objavljuje vlastite priloge. Ružić je u tri godine od 1937. do 1940. promijenio nekoliko studija koji su ga privlačili: strojarstvo, arhitektura, povijest književnosti, povijest umjetnosti. Na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti studira kiparstvo od 1940. do 1944. Diplomirao je kod Ive Lozice i Frana Kršinića s kojim je bio veoma blizak. Kod prof. Tomislava Krizmana upisuje grafiku od 1944. do 1945. Iako je stekao diplomu kipara, odlučuje se i za studij slikarstva u klasi prof. Marina Tartaglie koji pohađa između 1945. i 1948. Te iste 1948. po prvi puta je nazočan na IV. izložbi ULUH-a, gdje je privukao pozornost kritike. Njegovi prvi zapaženi radovi odražavaju poslijeratno doba i tematiku koja je tada prevladavala. Španjolska i manetovska tradicija vidljiva je u njegovom velikom platnu "Zlodjela okupatora" (1948.). U ciklusu "Cigani" likove još više stilizira udaljavajući se od tada sveprisutnog realizma.

1951. u Vinkovcima mu je priređena prva samostalna izložba a iste godine Udruženje likovnih umjetnika u Zagrebu dodjeljuje mu atelje u Voćarskoj 76 u kojem je radio do svoje smrti. Bavio se pedagoškim radom te pisao o umjetnosti. Imao je šezdeset i sedam samostalnih izložaba u zemlji i inozemstvu. Njegovi radovi bili su izloženi na više od dvije stotine skupnih izložaba.

Autor je spomenika: Moša Pijade (Beograd, 1969), Korablja (Zagreb, 1970), Ljudi (Osijek, 1977), Vinkovačke jeseni (Vinkovci, 1978), Čudo u Milanu (Fallersleben, 1978), Fontana s pticama (Wolfsburg, 1978), Spomenik palim Zagrepčanima (Zagreb - Dotršćina, 1981), Provincijalat Bosne Srebrene (Sarajevo, crkva Sv. Križa, 1981). Izlagao je na XXXII. bijenalu u Veneciji 1964. gdje mu međunarodni žiri dodjeljuje nagradu za internacionalnu skulpturu "David Bright Fondation". Dobitnik je mnogobrojnih nagrada i priznanja, među kojima i Nagrade općine Rovinj (1967, 1972), Nagrade grada Zagreba (1968) i Republičke nagrade za životno djelo "Vladimir Nazor" (1986). Djela mu se nalaze u brojnim muzejima i galerijama u zemlji i inozemstvu, a najveći broj u Galeriji Ružić, koja je - zahvaljujući njegovoj donaciji od više od četiri stotine djela - otvorena 15. lipnja 2004. godine u kompleksu Tvrdave Brod u Slavonskom Brodu. Osim u mnogobrojnim katalozima, njegovo je stvaralaštvo prikazano i u dvjema monografijama - Mladenka Šolman: Branko Ružić (Moderna galerija Zagreb, Grafički zavod, Zagreb 1977) i Mladen Pejaković: Branko Ružić (Akademija likovnih umjetnosti Zagreb, Galerija umjetnina grada Slavenskog Broda i Hrvatsko društvo likovnih umjetnika, Zagreb 1996). Branko Ružić umro je 27. studenog 1997. godine u Zagrebu.

BRANKO RUŽIĆ: *Igra*, bronca, 1959.

BRANKO RUŽIĆ: *Pelivan*, bronca, 1960.

BRANKO RUŽIĆ: *Moja majka*, lim, god???

BRANKO RUŽIĆ: *Ruka*, terakota, 1985.

BRANKO RUŽIĆ: *Konj*, bronca, 1959.

IMPRESSUM

Nakladnik: Galerija umjetnina grada Slavonskog Broda
Starčevićeva 8, 35000 Slavonski Brod

Za nakladnika: Branimir Pešut

Autor izložbe, likovnog postava i teksta: Romana Tekić

Fotografije: Ivan Mijić, Damir Fajdetić; Petar Ujević

Tisak: Intergrafika TTŽ, Zagreb

Oblikovanje kataloga: Intergrafika TTŽ, Zagreb

Naklada: 300

ISBN 978-953-7586-42-3

Izložba i katalog realizirani su uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

RUŽIĆ I UČENICI

Likovni salon Vladimir Becić

08. XI. – 08. XII. 2012.

Galerija umjetnina grada
Slavonskog Broda